KERK & leven
Weekblad van Otheo

bpost
PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

32 2026
WEEKKRANT
5 AUGUSTUS
JAARGANG 87
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

HIROSHIMA-NAGASAKI HERDENKING

Wordt de wereld veiliger door afschrikking met kernwapens?

Warme uitnodiging!

81 jaar na de atoombommen op Hiroshima-Nagasaki willen we de slachtoffers herdenken en stimuleren tot kritische reflectie over de afschrikking met kernwapens. Via workshops en een plenair programma.

In de Sint-Michiel Vredeskerk zijn – in de tentoonstelling **'Ook de engelen treuren'** - tot eind september meer dan **20 000 kraanvogels** opgehangen, in memoriam van de kinderen die omkwamen door de oorlog in Gaza.
In dat kader staat in de Hiroshima Nagasaki herdenking dit jaar de kraanvogel centraal, die vanuit Japan een wereldwijd symbool is geworden van hoop, vrede en heelwording, verbonden met het verlangen naar genezing van het meisje Sadako, slachtoffer van de atoomaanval op Hiroshima.

Met de informatieve tentoonstelling, **'81 jaar na Hiroshima en Nagasaki,** nu in de Sint-Geertruikerk, 03-28 augustus, 13.30 u. tot 16.30 u. blijven we de boodschap verspreiden van de Hibakusha, de overlevende slachtoffers van de atoomaanvallen en het testen van kernwapens: Nooit meer Hiroshima, nooit meer Nagasaki, nooit meer oorlog, nooit meer Hibakusha. Hun vereniging, Nihon Hidankya, kreeg in 2024 de Nobelprijs voor de Vrede en heeft als symbool **de kraanvogel.**

Wanneer? Zaterdag 8 augustus 2026

Programma
16.45 u. Op locatie in Leuven: interactieve workshop Wordt de wereld veiliger door de afschrikking met kernwapens?

18.30 u. **Optocht met kraanvogels** vanuit die locatie naar de Sint-Michiel Vredeskerk. Vormen van vredesteken met de kraanvogels.
Belegde broodjes (zaal)

Avondprogramma in de Sint-Michiel Vredeskerk
19.10 u. Deuren open, bezoek tentoonstelling 'Ook de engelen treuren', orgelspel

Vanaf 19.40 u.
Inhoudelijke inbreng vanuit workshops
orgelmuziek
Vredeskansel door Marc Alexander, woordvoerder van VAKS, Verenigde Actie KernStop.
Kraanvogelceremonie met zang en muzikale begeleiding
Napraten bij een drankje

Toegang vrij. Vrijwillige bijdrage wordt dankbaar aanvaard.

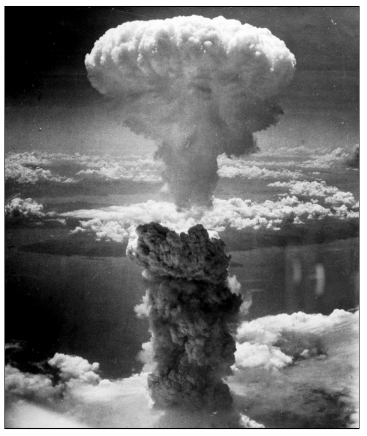

Inschrijven vóór 29 juli.
E-mail: lieve.dekinder@gmail.com
Nodig voor deelname aan workshop. Liefst ook voor het avondprogramma.

Organisatie
Belgische Coalitie Stop Uraniumwapens, Leuvense Vredesbeweging, Sint-Michiel Vredeskerk, Pax Christi Vlaanderen en Sint-Geertruikerk. Met steun door de provincie Vlaams Brabant.

VLIERBEEK

De Preekstoel

Ondertussen is 'De Preekstoel' al een gekend begrip in Vlierbeek en omstreken. Kom jij ook eens meegenieten van een avond? Dat kan! Wees erbij op 13 augustus!

Op donderdag 28 juli gaven we graag het woord aan **Sander Vanmaercke,** een 28-jarige theoloog en religiewetenschapper. Hij studeerde aan de KU Leuven en is al enkele jaren een actieve stem in het publieke debat. Als jonge christen schrijft hij regelmatig opiniestukken voor Belgische kranten. Daarin getuigt hij vanuit zijn eigen geloofsovertuiging over het belang van levensbeschouwing in onze samen leving en geeft hij zijn visie op hoe de Kerk van morgen er volgens hem moet uitzien. Bovendien kent hij Vlierbeek bijzonder goed. Als kind woonde hij vlakbij de abdij, hij ging er naar de lagere school en was ook jarenlang misdienaar in de abdij kerk. Ook nu voelt hij zich nog steeds sterk verbonden met de Vlierbeekse gemeenschap.

Kristien Hemmerechts spreekt ons toe op 13 augustus. Een viertal jaar geleden begon Kristien Hemmerechts opnieuw de mis bij te wonen, tot haar eigen grote verrassing én die van haar omgeving. 'Ge komt van ver,' zo luidde de reactie van haar moeder. Aan de grondslag van haar terugkeer naar de kerk ligt – om een groot woord te gebruiken – haar intense Godservaring. Die kan ze niet bewijzen, maar de ervaring is vaak heftig, en geeft haar vreugde, kracht en rust. Op 13 augustus

vertelt ze jullie graag over de tocht die ze heeft afgelegd.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK *& leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK *& leven* is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-FRANCISCUS en EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 9 augustus 2026
19de zo dh jaar
10 u Viering
Voorganger: Lieven Dries
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Raoul Vereecken

Zaterdag 15 augustus 2026
OLV Hemelvaart
10 u Viering
Voorganger: Lieven Dries en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Franciscuskoor en solozang Muriel De Ryck en Mieke Cantineau
Orgel: Herman Baumers

Zondag 16 augustus 2026
20ste zo dh jaar
10 u Viering
Voorganger: Mieke Cantineaux en Lieven Dries
Lector: Francois Barrette
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Raoul Vereecken

SINT-ANTONIUS

Zondag 9 augustus
19de zondag door het jaar A
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Beelden: Patrick Plessers

Zondag 16 augustus
O.L.Vrouw ten hemel opgenomen
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: deken Pa trick Maervoet
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.
za 15 aug OLV Tenhemelopneming
zaterdag 29 augustus **zangdag**
zo 6 september
zo 20 september

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)
10 en 24 Augustus
7 en 21 September
5 en 19 Oktober
2, 16 en 30 November
14 en 28 December

Wie was het die de zon verzon
toen de allereerste dag begon
die sterren aanstak voor de nacht
het eerste vlokje sneeuw bedacht...

Wie blies de wind zijn adem in
Gaf mens en dier hun wezen
Wie schreef de teksten, welke pen
voor merels en voor mezen

Je voelt als iemand huilt of lacht
of als regens zingen
dat zich één grote lieve kracht
verbergt in alle dingen!

bron : "Fluiten naar de overkant"
van Toon Hermans

Dankbaar en liefdevol namen we afscheid van

Josée Luyten (Verboven), geboren in Kwaadmechelen op 4 augustus 1934 en overleden in woonzorgcentrum Ed. Remy - Leuven op 1 juli 2026. Zij was echtgenote van Jef Verboven †.
Met dank aan haar huisarts en het team van afdeling Botanique van woonzorgcentrum Ed. Remy voor de goede zorgen.

Wij namen, samen met pastor Jef Wauters, afscheid van Josée in aula Eikenveld van Begrafenissen Pues, Eikestraat 2 in Herent (Winksele-Delle) op donderdag 9 juli 2026 om 10 uur.

Nadien kreeg zij een plaatsje bij Jef Verboven op de parkbegraafplaats Diestseveld in Kessel-Lo.

Jouw kracht leeft voort in ons hart,
een inspiratie om door te gaan,
precies zoals jij dat altijd deed.

"En hart van goud,
en wil van ijzer."

Dankviering voor de opname van zuster Benedikta in Gods liefde

in de abdijkerk
Sint-Jan-Evangelist
van Abdij van Park
op woensdag 24 juni 2026
om 11 uur.

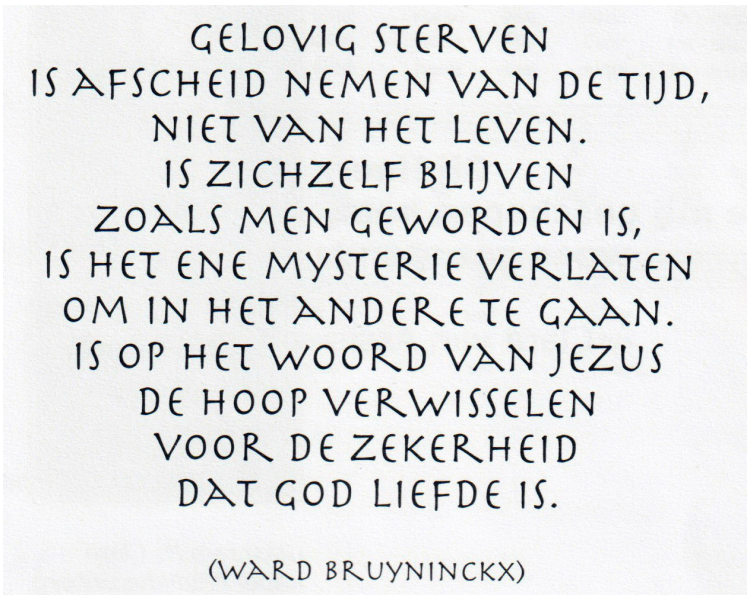

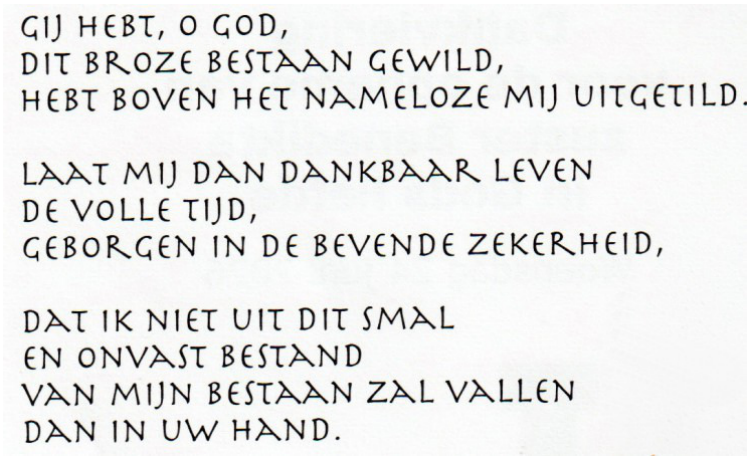

Vermoeide bezoeker

Vermoeide bezoeker,
Welkom in dit huis.
Hier is een stoel voor wie moe is,
hier is hoop voor wie verdwaald is,
hier is liefde voor wie vol wrok is.
Hier is geloof voor wie twijfelt.
Hier ben je thuis,
hier ben je verwacht, zoals je bent,
want
zo dikwijls
heeft God naar jou gezocht,
zo dikwijls
heeft Hij op jou gewacht,
uren, dagen, maanden,
jaren misschien?
Sta even stil,
bewonder de schoonheid
van deze kerk,
adem in het verleden van dit huis,
je eigen nieuw begin.
Sluit je ogen.
Word even stil,
want in de stilte hoor je
de echo van Gods Woord.
Ga even zitten,
hol ook hier jezelf niet voorbij,
vouw je handen,
open je hart,
bid en als je dat niet kan,
als je niet geloven kan omdat je pijn hebt,
ga dan toch naar je eigen huis
met de groet:

Vrede en alle goeds!

(Staat te lezen aan de ingang van de kerk van Berg Kampenhout)

DAGUITSTAP OKRA

Met OKRA Terbank en Heverlee naar Marcinelle en Annevoie

Deelnemers in de bus

Rondleiding met gids

De mijnschachten

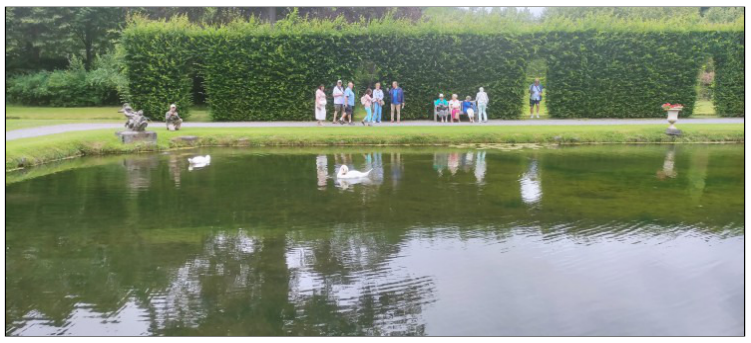

Vijver in tuinen Annevoie

Op weg naar bestemming

Donderdag 2 juli 2026: de hittegolf van vorige week was wat gemilderd maar de hemel was blauw en de zon was nog steeds van de partij. Een mooie dag dus om er op uit te trekken op onze jaarlijkse daguitstap met de bus. We waren met 39 enthousiaste deelnemers, waaronder 26 leden van OKRA Terbank, aangevuld met 8 leden van OKRA Sint-Lambertus Heverlee en 1 van Sint-Franciscus Heverlee en nog enkele familieleden. We vatten de dagtrip naar Marcinelle en Annevoie aan. Om 8.00 u. was de bus met chauffeur Guido van Veronica Cars volgeladen en loodste hij ons op een veilige en rustige manier door de files, de wegenwerken en omleidingen naar onze reisbestemming.

De mijnramp van Marcinelle

In de voormiddag werden we verwacht in de **mijnsite "Bois du Cazier" in Marcinelle,** waar we ontvangen werden met een lekkere koffie en een croissant in één van de hallen van de mijnsite, die ons onmiddellijk in de sfeer van deze speciale plaats brachten. Nadien begeleidden 2 welbespraakte gidsen in perfect Nederlands ons in 2 groepen doorheen de site en het museum. Op 8 augustus 1956, precies 70 jaar geleden, kwamen hier in een zware brand 262 mensen om het leven: 136 Italianen en 95 Belgen, waaronder de vader van één van onze leden, Fons Wouters, waren de slachtoffers van één van de grootste mijnrampen van Europa. Een passende gelegenheid om deze dagtrip nu te houden, een stukje als herdenking en als eerbetoon aan deze mensen. Het bezoek aan deze mijnsite en aan het museum over de ramp en het mijnwerkersleven liet ons op een indrukwekkende wijze zien en aanvoelen hoe zwaar dit werk was, onder welke povere werkomstandigheden deze mijnwerkers hun taak moesten volbrengen en welke intense momenten zij 975 m onder de grond vaak beleefden. Zij bleven soms maanden en jaren onderaan in de mijnschachten die op vele plaatsen amper één meter hoog waren. Het was er donker, stoffig en het vroeg zware arbeid om de steenkolen los te kappen en in wagens naar de liftkooien te brengen. Maar ook de levensomstandigheden in hun sobere behuizing met ijzeren dakbedekking en erg beperkte ruimte zorgden voor een verre van luxueuze leefomgeving. In 1956 deden een ongeval met een overbelaste liftkooi en ook de wat verouderde infrastructuur de hoogspanningskabels en de persluchtleiding afbreken. Een zware brand ontstond waarbij rook en giftige gassen zich door de mijnschachten verspreidden. Er was geen ontsnappen aan en er kwam een tragisch einde aan het leven van de 262 mijnwerkers.
's Middags kregen we daar op de site in restaurant Emocion een lekkere maaltijd aangeboden terwijl we gezellig konden napraten en wat ervaringen uitwisselen over wat die rondleiding in de mijnsite bij ons losmaakte.

Een 17de eeuws kasteelpark

In de namiddag, na een leuke busrit doorheen een minder bekende streek van Henegouwen en Namen, kregen we de gelegenheid om vrij rond te wandelen in de mooie **tuinen van Annevoie.** Dat 17de eeuwse kasteelpark wordt vooral gekenmerkt door de vele waterpartijen. Het "Grand Canal", een langgerekt kanaal, ontvangt zijn water van 4 bronnen en voedt zo verschillende fonteinen, vijvers en watervalletjes. Daarrond zijn prachtige tuinen en bloemperken aangelegd waarin enkele bomen staan van meer dan 200 jaar oud en heel wat sierperken in Franse en Italiaanse tuinstijl. Het kasteel is al sinds 1675 bewoond door de familie de Montpellier en is niet opengesteld voor het publiek. Sinds 2012 draagt het park het label "Jardin Exceptionel" en het was dus zeker de moeite om er doorheen te wandelen. Nadien konden we in de cafetaria aldaar nog gezellig nagenieten bij een fris pintje of een lekkere kop koffie en een versnapering.
En dan bracht chauffeur Guido ons weer veilig en wel naar onze heimat, na een fijne, leerrijke en deugddoende daguitstap. Leuk dat we dit samen mochten beleven.

Verslag: *Jos Binnard*

Drie uilskuikens geboren in kerk van Linden

"Ze hebben nu tot 25 muizen per nacht nodig".
Ook dit jaar krijgt Linden er toch drie speciale inwoners bij. Dankzij de nestkast en een goeie biotoop zijn er begin juni drie uilskuikens geboren in het voorste kerkgedeelte en dat zal een grote impact hebben op de muizenpopulatie.
De drie uilskuikens werden deze week ontdekt door Jos Cuppens, vrijwilliger van Natuurpunt. Zij hangen nestkasten omhoog op plaatsen die een goede biotoop zijn voor de kerkuilen en de nestkast in Linden staat er al 23 jaar. "Het was een heel aangename verassing", vertelt Jos. "Vroeger had je veel meer uilen, maar omdat hun natuurlijke biotoop steeds meer verloren vermindert het aantal jaar na jaar. Kerkuilen moeten het van kleinschalige landschappen hebben en dat had je vroeger veel meer met de typische boerendorpen. Tegenwoordig worden dorpen steeds meer volgebouwd, maar rond de kerk van Linden zijn er gelukkig nog veel natuurlijke landschappen. De kans dat deze uilskuikens over ongeveer twee maanden uitvliegen is dus redelijk groot."

Muizenpopulatie

Totdat de uilskuikens rond eind september uitvliegen blijven ze in de nestkast in de kerktoren. Het vrouwtje blijft bij de kuikens terwijl het mannetje voedsel voorziet, en dat bestaat bijna uitsluitend uit muizen. "Ongeveer 95% van het voedsel van een kerkuil bestaat uit muizen", verduidelijkt Jos. "Per nacht moet één uil ongeveer vijf muizen eten. Er zitten nu twee volwassen uilen en drie uilskuikens in de kerktoren van Linden, wat neerkomt op zo'n 25 muizen per nacht. Gelukkig heeft Linden dus een heel gezonde muizenpopulatie, anders zouden de uilen niet kunnen overleven. Onze taak bestaat er nu uit de nestkasten te controleren en regelmatig schoon te maken, verder laten we de uilen zoveel mogelijk met rust.

We hebben de uilskuikens wel een ringetje omgedaan om ze op te volgen. In het algemeen kunnen ze tussen 10 en 15 jaar oud worden, maar de gemiddelde leeftijd van een kerkuil ligt tussen 4 en 10 jaar."

Don Boscoviering 5 juli 2026

Welkom op deze eerste vakantiezondag.
Wij komen hier samen, zoekend naar wat ons kan bemoedigen en inspireren, naar wat troost en steunt, naar wat sterk en moedig maakt.
Laten we ons verwarmen/verfrissen en optrekken aan elkaar en aan de woorden die hier tot ons worden gesproken, woorden van nu en van lang geleden.
Het zijn woorden van leven, van troost en bemoediging voor alle moeilijke dagen die wellicht nog komen.
Laten we dit samenzijn beginnenin de naam van + de Vader/Moeder, de Zoon en de H. Geest. Amen

***Eerste lezing* Zach. 9,9-10**
De eerste lezing uit de profeet Zacharia handelt over het einde van de ballingschap in Babylonië. Na de verovering van Babylonië door de Perzische koning Cyrus vaardigde hij een decreet uit dat de Joden toestond om terug naar Jeruzalem te keren.
In zijn visioen van de terugkeer beperkt Zacharia zich niet tot de wederopbouw van Jeruzalem en de tempel. De profeet kondigt de komst aan van een koning die het verlangen naar rechtvaardigheid, vrede en universele broederschap belichaamt.
De Heer zegt: "Jubel en juich, bewoners van Jeruzalem! Kijk, jullie koning komt naar jullie toe. Hij is rechtvaardig en Hij zal jullie redden. Hij is bescheiden en rijdt op een jonge ezel. En Ik zal de strijdwagens uit Israël en de paarden uit Jeruzalem vernietigen. Ook de wapens zal Ik vernietigen. Hij zal de volken vrede brengen. Hij zal heersen van zee tot zee en vanaf de Rivier (= de Eufraat) tot aan het eind van de aarde.

***Evangelie Matteüs* 11,25-30**
In die tijd nam Jezus het woord: 'Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat U dit verborgen hebt voor wijzen en verstandigen en het onthuld hebt aan eenvoudigen. Ja, Vader, zo hebt U het goedgevonden. Alles is mij door mijn Vader in handen gegeven. Niemand kent de Zoon behalve de Vader, en niemand kent de Vader behalve de Zoon, en ieder aan wie de Zoon Hem heeft willen onthullen. Kom allen naar Mij toe dit afgemat en belast zijn, en Ik zal U rust geven. Neem mijn juk op en kom bij Mij in de leer, omdat ik zachtmoedig ben en eenvoudig van hart, en u rust zult vinden voor uw ziel. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Duiding
Beide lezingen handelen over een innerlijke levenshouding die ook voor ons betekenisvol kan zijn.
In zijn visioen van de Vredevorst laat Zacharia ons kennismaken met een Koning die rechtvaardig en nederig is. Hij komt naar ons toe gezeten op een veulen, het jong van een ezel. Een beeld dat in schril contrast staat met de aanmatigende houding die hedendaagse potentaten zich toeëigenen. Grootse evenementen, militaire parades en megalomane bouwprojecten, zoals een balzaal en triomfboog, moeten tot hun prestige bijdragen. Om hun imperialistische ambities kracht bij te zetten deinzen ze er zelfs niet voor terug om de oorlogstrom te roeren en zoals in Gaza, Oekraïne en elders, vernieling, dood en verderf te zaaien.
Onze afkeer voor de uitspattingen en het brutaal gedrag van de groten der aarde, mag geen alibi zijn om onszelf niet in de spiegel te bekijken. Indien we eerlijk zijn met onszelf, zijn we op ons niveau geen haar beter dan zij. Ook wij nemen een loopje met de zachtmoedigheid en nederigheid waartoe Jezus ons oproept.
Begrijpe wie begrijpen kan. Zachtmoedigheid is niets voor slappelingen. Een zachtmoedige laat niet met zich sollen. Een zachtmoedige blijft vriendelijk zelfs onder moeilijke omstandigheden. Een zachtmoedige kan incasseren en weet zijn woede te beheersen.
Zachtmoedigheid is niet vanzelfsprekend. Dat heb ikzelf recent mogen ervaren bij een overstap van de voorstadstrein op de Eurostar in Paris-Nord. Bij het uitstappen werd ik zodanig gehinderd door reizigers die wilden instappen, dat ik in een opwelling van woedde mijn reiskoffer als een stormram inzette om me een weg te banen tussen de opdringerige massa. De scheldwoorden die nadien over en weer vlogen bespaar ik jullie.
De nederigheid waartoe Jezus ons uitnodigt, heeft niets met onderdanigheid of kruiperigheid te maken. Nederigheid is een innerlijke levenshouding die de ander onbevangen, met een open hart tegemoet treedt. Nederigheid maakt komaf met vooroordelen.
Een voorbeeld van zachtmoedigheid en nederigheid is mijn inziens Mohammed El Bachri. Tien jaar geleden kwam zijn vrouw Loubna Lafquiri om tijdens de bomaanslag in het metrostation Maalbeek. Boosheid en verdriet vielen hem ten deel. De aanslagen in Maalbeek en op de luchthaven van Zaventem polariseerden de samenleving. Stemmen staken de kop op om alle moslims over een zelfde kam te scheren en hen als een bedreiging aan te wijzen. Als reactie op die opdeling tussen wij en zij, pleitte Mohammed voor verzoening. Daarom schreef hij samen met David van Reybroeck het boek 'Een jihad van liefde'. In een recent interview met de krant De Standaard verwoordt Mohammed zijn houding als volgt: 'Ik geloof niet in een God die zegt dat alleen de moslims naar het paradijs gaan en dat de niet-gelovigen in de hel zullen branden. Dat is een verenging van het geloof gebaseerd op teksten die vandaag geen hout meer snijden. God heeft ons in deze wereld gezet om elkaar lief te hebben of, als dat te hoog gegrepen is, niet aan de andere te doen wat je niet wil dat jou wordt aangedaan.'
Mohammed El Bachri slaagde er in om zijn boosheid na de dood van zijn vrouw om te zetten in een oproep tot verzoening. Zijn voorbeeld kan ons inspireren om naar aanleiding van een meningverschil of agressie vriendelijk te blijven en zonder vooroordeel te reageren. Alleen zo handelend vinden we de innerlijke vrede waarop Jezus in zijn uitspraak zinspeelt.

Dank aan de medewerkers, voor de bediening aan de bar, voor jullie aanwezigheid.
Moge dit samenzijn ons kracht geven om liefdevol en wijs om te gaan met wat op onze weg komt. Om sterk en zachtmoedig in het leven te staan, om te worden zoals mensen bedoeld zijn: lief en geladen met kracht (cfr. Huub Oosterhuis)

Zending en zegen
Zegen ons en behoed ons, doe lichten over ons uw aangezicht en wees ons genadig.
Zegen ons en behoed ons, doe lichten over ons uw aangezicht en geef ons vrede.

Caracashulpfonds PUNTO FINAL?

Caracashulpfonds
V.Z.W.

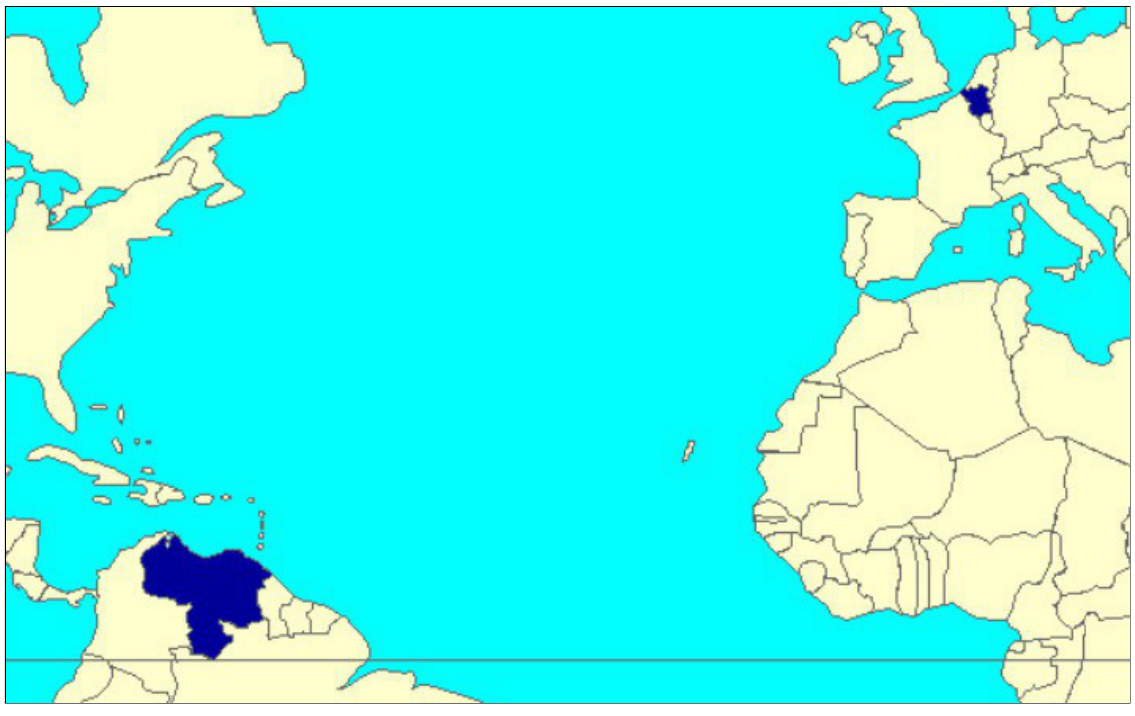

Nu er gezocht wordt naar nieuwe leden voor het bestuur van het Caracashulpfonds en er ook stemmen opgaan om er mee op te houden, wil ik graag een paar gedachten neerschrijven aangezien ik als contactpersoon er ook bij betrokken ben. Zolang er zich geen nieuwe leden aandienen voor het bestuur van het Caracashulpfonds wordt de toekomst ervan onzeker. Emotioneel is het niet eenvoudig achter de werking een 'punto final' te moeten zetten, temeer omdat we met het Caracashulpfonds op een rijke geschiedenis kunnen terugblikken.

Zestig jaren geleden ontstond het Caracashulpfonds toen Padre Eugenio zijn taak als pastoor in Kessello neerlegde en ze inruilde voor Campo Rico, een uiterst arme parochie in Caracas. Die stap van de pastoor om zich in te zetten voor de noodlijdenden in Zuid-Amerika vond zijn weerklank bij zijn parochianen die toen spontaan een comité vormden om hem niet alleen moreel maar ook financieel bij te staan in zijn werk.

Zestien jaren later, in 1982, overleed Padre Eugenio. Maar het Hulpfonds werd niet opgedoekt. Het bleef emotioneel verbonden met de bevolking ter plaatse. en begon zich vooral toe te leggen op studiebeurzen om de jeugd een degelijke vorming te geven en zo te bekwamen dat ze hun eigen lot in handen nemen en oplossingen bedenken voor de uitdagingen van het leven.
In de 44 jaar na zijn overlijden heeft het Cacashulpfonds zich bewezen. Het was geen kortstondige opflakkering of een emotionele aangelegenheid rond een sympathieke pastoor. Er was inhoud en een echte inzet voor de mensen in nood. Het is mogelijk dat er nog andere voorbeelden zijn van zulke volhardende dienstbaarheid, maar toch blijven het uitzonderingen. Het emotionele heeft dikwijls de bovenhand en verdwijnt dan weer even snel, zoals een fles frisdrank die geopend wordt. Voor het Caracashulpfonds is dit niet het geval en het verdient in die zin van iedereen die er weet van heeft een daverend applaus.

Is nu het ogenblik aangebroken om een 'punto final' achter de werking te zetten? Als deze pijnlijke beslissing moet genomen worden, is het zeker niet te wijten aan een gebrek aan edelmoedigheid maar eerder aan de ouderdom van de leden. Sylvain was een uitzonderlijk man die ondanks zijn hoge ouderdom begeesterd bleef en flink werk kon verzetten, dat is echter niet aan iedereen gegeven. Een punt zetten is zeker geen nederlaag, eerder een natuurlijk gegeven dat wij allemaal, vroeg of laat, moeten aanvaarden.

We zijn geen waarzeggers die de toekomst kennen. We laten nu best Gods Geest aan het woord. De geschiedenis van de Kerk is rijk aan voorbeelden in beide richtingen: bloeiende congregaties die uitsterven en bloeiende congregaties die blijven voort bestaan. Hiervoor bestaat er geen geheime code. Laten we de toekomst aan Gods handen toevertrouwen en niet doen alsof ze uitsluitend van ons afhankelijk is.

Laten we rustig blijven en de toekomst voor zichzelf laten spreken.
Goeie moed!
Willy Polders